

عنوان مقاله:

ارزیابی روش های زمین آمار در میان یابی هدایت هیدرولیکی خاک در مطالعات زهکشی اراضی ساحلی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سمانه احسانی کلی کند - دانشجوی کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین

بیژن نظری - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین

اصغر عزیزیان قطار - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین

خلاصه مقاله:

هدایت هیدرولیکی در اکثر پروژه های آبیاری و زهکشی از ملزومات طراحی می باشد. با توجه به دشواری و هزینه بر بودن اندازه گیری این پارامتر، میان یابی مقادیر اندازه گیری شده آن، ضرورت بالایی دارد. هدف از این تحقیق بررسی تغییرات مکانی هدایت هیدرولیکی و انتخاب مناسب ترین روش میان یابی برای برآورد هدایت هیدرولیکی در اراضی ساحلی میانکاله می باشد. به این منظور از روش های زمین آماری و نرم افزار GIS استفاده شده است. نتایج نشان داد روش کوکریگینگ معمولی با شاخص میانگین قدر مطلق خطا (MAE) و مجذور میانگین مربعات خطا (RMSE)، به ترتیب برابر با 189/0 و 473/0 متر بر روز نتایج نسبتا دقیق تری نسبت به سایر روش ها در برآورد هدایت هیدرولیکی ارائه کرد. روش کریگینگ معمولی (MAE برابر با 275/0 و RMSE برابر با 623/0) در رده دوم قرار دارد. روش IDW با توان 7 (MAE برابر با 877/0 و RMSE برابر با 134/1) دارای خطای کمتری است و پس از روش کریگینگ و کوکریگینگ می تواند روش مناسبی برای درونیابی باشد. بررسی های انجام شده نشان می دهد که همبستگی مکانی هدایت هیدرولیکی در این منطقه نسبتا کم می باشد. برای افزایش همبستگی مکانی هدایت هیدرولیکی در پروژه های زهکشی پیشنهاد می شود که فاصله چاه ها کاهش داده شود

کلمات کلیدی:

زمین آمار، هدایت هیدرولیکی، کوکریگینگ، میانکاله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/589603>

